

gynder man så - fra toppen - at begrænse det fremtidige udslip.

Vi er selvfølgelig også tilhængere af en øget aktivitet i samfundet, men det behøver jo ikke nødvendigvis også at blive fulgt op af en øget CO₂-udledning. Det var jo netop de erfaringer, vi gjorde med SR-regeringen, at man udmærket kunne have vækst uden samtidig også at have et øget CO₂-udslip.

Men med den foreslåede reduktionsmodel får vi faktisk et større udslip, efter at man har reduceret - større end det udslip, vi kender i dag. Det svarer faktisk lidt til den mand, som op mod jul frygter, at han vil tage 10 kg på hen over julen. Da han så kommer på den anden side af nytår, registrerer han, at han kun har taget 5 kg på, og han konkluderer derefter, at han har tabt 5 kg. Det er jo en dårlig model at arbejde frem efter. Han burde jo have lagt en lidt mere realistisk plan, hvis han havde nogle ønsker om at kontrollere sin vægt. På samme måde burde regeringen nok også have inddraget nogle flere elementer og mere klare elementer i de perspektiver, som man prøver at opstille, også for den sidste periode, nemlig 2008-2012.

Men det finder vi ikke den her. Vi ser bl.a. ikke, hvordan den ønsker at tackle den erkendte manko, som vi altså har i vores CO₂-regnskab, en manko, som primært opstår på grund af den forventede stigning i el-eksporten til Norge og Sverige. Det er selvfølgelig også en forventning. Her kunne man jo godt opstille krav om, at disse lande betalte med egne kvoter for at modtage vores overproduktionsstrøm, som i øvrigt primært er produceret på kulraft.

Vi ser jo heller ikke, at regeringen ønsker at inddrage de allerede vedtagne vindmølleinitiativer i regnskabet. I det hele taget får man indtryk af, at viften af vedvarende energitiltag på ingen måde indgår i regeringens katalog over de håndtag, som man jo skal have, og som man kan bruge og skruer på for at formindske CO₂-udledningen.

Endelig savner vi faktisk også et sigtemål igennem løbende reduktion af kvoterne og en stigning i prisen, et sigte, som dermed kunne animere CO₂-udlederne til at gøre noget ved sagen og nedbringe udslippet.

Med størrelsen af de tildelte gratiskvoter er det endda meget svært at se, hvordan der skulle opstå et decideret marked, for et marked opstår jo kun, når der er noget at efterspørge, altså hvis der er en mangelsituation. Det bliver der jo ikke, hvis alle har fået rigeligt med kvoter, og det er

måske nok en situation, som vi har bragt os selv i her.

Så samlet set må vi konstatere, at det, som skulle have været et positivt tiltag omkring kvotehandel i EU, nu mere er blevet et forslag, der skal tegne regeringens miljøprofil, og på den baggrund må jeg meddele, at Socialdemokraterne ikke kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg forstår på hr. Erik Mortensens slutbemærkning, at Socialdemokratiet ikke er interesseret i at støtte, at den danske regerings politik til opfyldelse af klimastrategien har en progressiv miljøprofil. Det kommer i sandhed lidt bag på mig, men sådan er altså holdningen fra hr. Erik Mortensen.

Når hr. Erik Mortensen ikke mener, at det her forslag leder i den rigtige retning, så vil jeg gerne spørge hr. Mortensen, om han er af den opfattelse, at lovforslaget ikke lever op til EU's kvotedirektiv om målsætningen i forsøgsperioden 2005-2007. Og jeg vil gerne spørge hr. Mortensen om, hvad Socialdemokratiet ville have budt på i den her situation. Hvor meget mere skulle CO₂-udledningen have været reduceret, og hvor mange flere tusind arbejdspladser skulle vi have mistet i Danmark på den bekostning?

KL 11.30

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Der må jeg sige, at hvis det er regeringens politik, vi skal støtte, så har vi ikke noget primært ønske om det. Specielt med baggrund i, som jeg har nævnt i min ordførertale, at der mangler alt for mange initiativer, initiativer, som er tilgængelige, og som kan bruges som redskaber over for erhvervslivet for at animere dem til selv at nedbringe deres CO₂-udslip.

Vi har som sagt bevist, og OECD har bekræftet det så sent som i 1999, hvor man vurderede over hele perioden, på hvilken måde miljøtiltag i Danmark havde gavnet eller skadet det danske samfund. Konklusionen er jo helt klart, at det ikke har skadet hverken med hensyn til arbejdspladser eller på miljø eller på økonomi. Tværtimod har det selvfølgelig gavnet miljøet.

Så det er ikke nødvendigvis et enten-eller. Man kan, hvis man vil.

Hvorvidt forslaget harmonerer med EU's direktiv eller krav, vil så vise sig, alt efter om det